

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

כסלו תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 11

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

מלחמת תרבות

את שר הצבא ועוד רבים מאנשי צבא יוון, ואילו היתר מיהרו לברוח".

"מתתיהו תקע בשופר והכריז: 'מי לה' אלי', הוא ביקש מיהודה בנו לחפש במערות כל איש אשר קנתה ה' טהורה מפעמת בלבו, ואכן התקבצו אליו עדת אנשים צדיקים החרדים לדבר ה'. הם חרטו על דגלם את המילה "מכבי" - ראשי תיבות "מי כמוך באלים י-ה-ו-ה". מתתיהו וצבאו החלו להכות את מחטיאי ישראל - יוונים ומתיוונים, נתצו את הבמות שהקימו היוונים לאלילים, ואת ילדי ישראל מלו".

הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל בהדלקת התנוכה

המזרחית עובדת האלילים, והנחילה לעמים הרבים שכבש, מלבד עם אחד ויחיד שלא אימץ לעצמו תרבות זו, והמשיך להיות דבק בתרבותו העתיקה והמפוארת. לאחר מותו של אלכסנדר החלה תקופת שלטון ה"תלמיים" (ע"ש "תלמי המלך"), בזמנם התפשטה מאד ה"תרבות ההלניסטית". והיא היוותה מכשול חמור לחלק מבני עמנו, אשר חדלו להתנהג כמו יהודים וקראו לעצמם "מתיוונים".

"בשנת ה-25 לשלטון ה"סליקים" - אשר שלטו אחרי ה"תלמיים" - עלה אנטיוכוס הרביעי לשלטון.

מחמת שאיפתו שגם היהודים יקבלו את תרבותו - הוא העלה את מעמדם של המתיוונים, ומינה למשרות חשובות, הוא עודד אותם להכניס ליורשלים פולחן יווני, כדי לגרום לצעירים למאוס בדרך עמם. הוא אף מינה תמורת סכום כסף גדול את "יאסון" המתיוון ככהן גדול. בשלב מסוים החליט אנטיוכוס להרחיק את העם בכח מדרך ה', וגזר עליהם גזרות שמד. בעיקר על מצוות התורה העיקריות: שבת, ברית מילה, וקידוש החדש. הוא הפקיד ביהודה את שר צבאו "פוליפוס", וציוה עליו: "כל אשר יאות מהם למצוותי, וישתחוה אל צלם תמונתי, ויאכל בשר חזיר, ויצא מדת משה - יחיה, וכל הממאן - ייהרג ללא חמלה". (חשמונאים ב')

הוא אלו ימים קשים ונוראים לעם היהודי. היהודים הנאמנים לה' ולתורתו מסרו נפשם למיתה על שמירת השבת והכשרות וכו'. יראה ה' הבינו שהתורה והיהדות נתונים בסכנת קיום, והם החליטו לצאת למלחמה גלויה מול הצורר. ההתקוממות הגלויה התחילה בעיר "מודיעין". משהגיעה השמועה ל"פוליפוס" הוא עלה עם צבאו למודיעין, הקים בה פסל, וציוה על כל התושבים להקריבו לקרבן.

"בימים ההם בזמן הזה"

ההיסטוריה חוזרת ורק השמות השתנו. "תרבות המערב" של ארה"ב ומדינות אירופה זוהי בעצם שיקלול של "תרבות יוון" - תרבות הגוף והמתירנות. תרבות זו אומצה ע"י רוב העמים, ולצערו אף חלק גדול מהיהודים אימצו לעצמם את "תרבות הגויים". בואו ונודה! אין "תרבות ישראלית חילונית", זוהי רק חיקוי גלוב של תרבות ארה"ב. אין שום דבר מקורי בתרבות הישראלית החילונית יותר מתרבויות הגויים. לפניכם ציטוט מח"כ פרופסור נעמי חזן (מרצ): "אין תרבות חילונית בארץ, עיקרה של התרבות החילונית כיום הוא שנאת הכפייה הדתית. כל כך אנחנו יודעים מה אנחנו לא רוצים, עד שאין לנו גם צל של מושג מה אנחנו בעצם כן רוצים. מה החילוניות שלנו, מלבד שנאה לכפייה הדתית?".

לשמחתנו, יש לנו את "החשמונאים" - קבוצה אחת שלא מוכנה לאמץ את תרבות הגויים, היא עומדת בעוז ובגבורה מול נחשולי התרבות הזאת, והיא דבקה בתרבות היהודית העתיקה והמפוארת. כולנו תקווה שרבים מאחינו הטועים יצטרפו אלינו. "מי לה' אלי!".

אנטיוכוס והמכבים

היהודים הנאמנים לה' ולתורתו מסרו נפשם למיתה על שמירת השבת והכשרות וכו'. יראה ה' הבינו שהתורה והיהדות נתונים בסכנת קיום, והם החליטו לצאת למלחמה גלויה מול הצורר. ההתקוממות הגלויה התחילה בעיר "מודיעין". משהגיעה השמועה ל"פוליפוס" הוא עלה עם צבאו למודיעין, הקים בה פסל, וציוה על כל התושבים להקריבו לקרבן.

חיילים אמריקאים מדליקים תנוכה בארמונו של סאדם חוסיין סמוך ללכידתו

"מלחמת המכבים" מהי?

ישנם המתארים זאת כך: המכבים לא יכלו לסבול את הכובש הזר - "היוונים" שהשתלטו על ארץ ישראל, המכבים היו גיבורי כח: 2 מטר גובה, גוף משולש ושרירי. הם יצאו למלחמה ביוונים. הביסו אותם, גירשו מהארץ, והחזירו את הכבוד הלאומי ליהודים. לדידם הייתה זו "מלחמה מדינית" - מאבק על השלטון בארץ ישראל. הם מדמים זאת ל"מלחמת השחרור" ב-48 להקמת "מדינת ישראל". מכאן קצרה הדרך לקריאת קבוצת כדורגל בשם "מכבי", על שם הגיבורים הגדולים ההם.

התיאור הנ"ל הינו סילוף גמור של ההיסטוריה. הרי היוונים שלטו בארץ במשך 180 שנה, (214-34 לבית המקדש השני), והיהודים כלל לא התנגדו לשלטון היווני בתקופה ארוכה זו. אילו הפריע ליהודים השלטון הזר, מדוע הם לא התנגדו מייד בתחילת הכיבוש היווני?!! למדך, שלא הייתה כאן "מלחמה מדינית" אלא "מלחמת תרבות", ולכן רק כאשר היוונים החלו לכפות על עם ישראל את תרבותם, והציקו לישראל בשמירת התורה והמצוות, אז החלה ההתנגדות והמלחמה. כמו כן מבואר בחז"ל שהחשמונאים היו בסך הכל 8 "אברכים" חלשים אשר הצטרפו אליהם קומץ "חרדים", והם לחמו ביוונים וגם ב"מתיוונים" - אותם יהודים שקיבלו על עצמם את תרבות יוון.

אלכסנדר והתלמיים

לפניכם מספר קטעים מספרי ההיסטוריונים באותה תקופה (יוסיפון, מלחמת היהודים) המתארים בצבע את שאירע באותה תקופה. (מתוך החוברת "ימי תנוכה בהלכה ובאגדה"):

"שתי ערים מפורסמות היו ביוון: אתונה, וספרטה". "ספרטה" הייתה עיר האם של כל תרבות הספורט והכוחניות, הם סגדו והתפעלו מעוצמה של יופי וכח. לעומתה ב"אתונה" עסקו באומנות ובמדע, או בחקירה פילוסופית, והמושג "דמוקרטיה" התפתח שם לראשונה. היהודים החרדים לדבר ה' סלדו מהתרבות היוונית, עקב ההשפעות השליליות שלה: התרת רסן התאוות, הסגידה לגוף, הפקרות ופריקת יצרים. זאת ועוד, רבי יהודה הלוי כותב בשירו על החכמה היוונית: "אין לה פרי, כי אם פרחים". כלומר, יש לה חיצוניות מרשימה, אך אין לה "פרי", אין בה תועלת אמיתית לשוני פנימי בתוך אישיות האדם".

"בשנת ג'תמח (312 לפנה"ס) עמד אלכסנדר מוקדון בראש מלכות יוון, הוא פיתח תרבות חדשה שכונתה "התרבות ההלניסטית", בה מיזג בעיקר את התרבות היוונית עם התרבות

הכנסת ספרי תורה והפטרות
 הינכם מוזמנים להכנסת ספר תורה וכן להכנסת ספר הפטרות שנתרם ע"י יניב ושרי ברוכיאן לעילוי נשמת הבחור הצעיר **ליעד ז"ל בן ציון ואסתר** הי"ו אשר תקייים בעזרת השם ביום שלישי ל' כסלו תשע"א ברחוב שבזי 29 נחלת אחים ירושלים
 סיום כתיבת הספר תורה בשעה 17:30, לאחר מכן תצא תהלוכת הכנסת ספרי התורה והפטרות בשריית וריקודים לבית הכנסת האורפלים רחוב בצלאל ירושלים
שישי ושמחה בשמחת התורה

עליה לקבר ואזכרה
 במלאת שנה לפטירתו של הבחור הנחמד והנעים שהיה מופת לרבים ונפטר בקיצור ימים ושנים **ליעד ז"ל בן ציון ואסתר מזרחי הי"ו**
 נעלה לקברו בעזרת השם בתאריך כ"א כסלו תשע"א בהר המנוחות גבעת שאול גוש 11 בשעה 15:00. לאחר מכן נערך אזכרה עם תפילת מנחה וערבית ודברי הרבנים, בבית הכנסת זהר גבריאל רחוב אבא הלל סילבר רמות א' ירושלים. תזכו למצוות.

תכונות בני מזל החודש - מזל קשת

(23 בנובמבר עד 21 בצמבר)

אחר אתגרים עושה אותם לחסרי אחריות, לבזבזים, לחסרי טקט וסבלנות, ואולי אף לחסרי מצפון, עליהם להישמר מכך מאד. **התיקון של הקשתים:** ללמוד לא ללכת שולל אחרי כל אתגר מזדמן, ולהבין כי אתגרים לא נועדו לשם משחק, אלא להגשמת מטרה. אם הקשתים יפעילו כח התנגדות כלפי חוסר האחריות שלהם, הם יוכלו לגלות את האור. כמו כן עליהם ללמוד לא להיתפס לשאונות ולאופטימיות בלתי מעשית.

תכונות שונות: ברי מזל יותר ממזלות אחרים. בעלי אינטואיציה חדה כתער. יש להם הרבה חכמת חיים. לרוב אינטליגנטים. מחכים עד הרגע האחרון כדי להתכונן לבחינה, כי הם זקוקים ללחץ על מנת ליצור את ההצלחה. בדרך כלל יש להם חזון כלשהו, ובהרבה מקרים הם מוציאים לפועל את חזונם. מחפשים גירויים, התלהבות והנאה כמעט בכל מחיר, מחפשים סיפוק מידיי וחיים טובים, החגיגה הבלתי פוסקת הזאת בחיים עלולה להיות מוגזמת, עד שלעתים קרובות מדי נשכחת מהם המטרה. הכבוד חשוב להם מאוד, אך הם עלולים בעטיו להחמיץ את החיים. הכישלון עלול להובילם לרגשות אשמה עמוקים, ויקשה עליהם להשתחרר מכך.

מזל קשת נשלט על ידי הכוכב צדק (יופיטר) שהוא סמל השפע והמזל הטוב, ואחראי על הצמיחה, על התרחבות הגוף ו... הראש. ואכן בן מזל קשת אוהב להרחיב אופקים כמה שיותר, הן על ידי לימודים והן על ידי נסיעות וטיולים. הוא מרבה לקרוא בכל נושא, מתעניין בתרבויות, במיסטיקה ובאמונות, ובתוכו יושב טייל בינלאומי, שתמיד מוכן לקחת את התרמיל ולנדוד לדרום אמריקה. קשתים רבים אמנם מתברגים (מוכנים לשבת במקום אחד) עם השנים, אבל עדיין בכל אחד מהם נשאר אותו ניצוץ הרפתקני, שדוחף אותו לעזוב הכל ופשוט לנסוע.

הפרקים בתהלים שמסרו לנו חכמי הקבלה המתאים לבני "מזל קשת" הינם פרקים ס"ז, צ"ג, המתמיד לקרוא פרקים אלו גורם לפתיחת מזלו. סוגלה מהזוהר לפתיחת מזל עקרב היא קריאת "ביום התשיעי" של קרבנות הנשיאים (במדבר פקד פסוקים ס-סה).

בן מזל קשת בהיותו שייך ליסוד האש הוא מלא אש, מרץ והתלהבות לגבי חיים: עסוק ופעיל כל הזמן, חסר מנוחה, עוד בטרם משלים משימה אחת וכבר מתחיל אחרת, מחפש תעסוקה גם אחרי שעוה העבודה. אופטימי ומלא שמחת חיים, ולכן משתעמם ובורח מחברת אנשים חסרי שמחת חיים או פסימיים. כמו כן האופי הקשתי מאד דומה לבני מזלות האש האחרים בכך שבתקשורת הוא מאד ישיר ואימפולסיבי (=מדבר ועושה ללא מחשבה ותיכנון), ובוטל בחוסר הטקט שלו. לפעמים נדמה שהקשת עושה כל שגיאה אפשרית בתקשורת, ומתעקש לומר את האמת בפנים.

מילת המפתח של הקשת היא "חופש", בדומה לקשת היורה את חציו בחופשיות וללא מעצורים. החופש האישי חשוב מאד לבן המזל הזה, והוא אינו יכול לסבול סטיואציות מחניקות או שיעבוד. מערכות היחסים שלו נוטות להיות פתוחות יותר ממערכות אחרות, הוא פשוט חייב להרגיש את החופש הזה. הרוצה להמשיך ולשהות במחיצת הקשת - חייב לתת לו את החופש הזה. אפרופו יחסים, הקשת אלוף בלבדוק גבולות ביחסים, הוא בודק שוב ושוב את גבולות בן הזוג שלו, ותמיד ינסה לראות כמה רחוק הוא יכול ללכת.

מזל קשת הינו מזל חברותי וססגוני למדי, אם כי לעיתים קצת ילדותי. לקשתים על פי רוב חוש המור רב. בני מזל קשת נוטים להעניק מעצמם ומזמנם עבור זולתם, הם מסוגלים לשקוע בפרויקטים גדולים שעניינם הטבה וסיוע לנצרכים... בד בבד חשוב שיזכרו כי חסד אין עושים דווקא לזרים... עזרה לקרובים עלינו ביותר -לבני הזוג, בתוך המשפחה, בין הורים לילדים- נחשבת לנתניה מועדפת, מכיוון שאין לה את הברק החיצוני המלווה מעשי חסד פומביים, וממילא כוונתה טהורה יותר. תכונת החסד של בני מזל קשת היא כלי רב עוצמה המרוממת אותם למחוזות רוחניים גבוהים.

מקום הנחת נר חנוכה

- א. כאשר פתח הדירה פונה ישירות לרחוב, מצווה להניח נרות החנוכה בפתח הדירה מבחוץ, ואם יש לו חצר ופתח החצר פונה לרחוב, יניח החנוכה בפתח החצר.
- ב. המדליק בפתח דירתו או חצרו, מניח החנוכה צמוד לפתח ומצד שמאל של הכנסה לדירה. כדי שתהיה המזוזה מצד ימין ונרות חנוכה מצד שמאל, וכשהוא נכנס ויוצא הוא מוקף במצוות.
- ג. כאשר פתח הדירה פונה לחדר מדרגות, יניח החנוכה בחלון או במרפסת הפונה לרשות הרבים, כדי לפרסם הנס.
- ד. אולם הגר בקומה גבוהה כל כך שחלונו גבוה 9.60 מטר מהרחוב, יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים. ואם רוצה יכול להניחה על החלון או על שולחנו, ופרסום הנס הוא לבני הבית.

החייבים בנרות חנוכה

- א. אדם נשוי שנאלץ להיעדר מביתו, כגון: חייל המשרת במילואים וכדומה, אשתו תדליק ותברך בביתם והוא יוצא ידי חובה.
- ב. בחורים רווקים השוהים בפנימייה של הישיבה, או חיילים רווקים המשרתים בצבא, יוצאים ידי חובת נרות חנוכה בהדלקת הוריהם. אבל מי שאין מי שמדליק עבורו - חייב להדליק בעצמו.
- ג. זוג נשוי המתארך אצל הורי החתן או הכלה בשבת חנוכה, אינם צריכים להדליק נרות חנוכה בפני עצמם, אלא יוצאים בהדלקת הנרות של המארח, ואינם צריכים להשתתף בהוצאות נרות החנוכה של המארח. ובמוצאי שבת, מאחר והם שבים לביתם בעוד לילה - עליהם להדליק כשיגיעו לביתם.
- ד. נהוג להדליק בברכה בבתי כנסיות ובמסיבות חנוכה הנערכות בלילות חנוכה, משום פרסום הנס. אבל אין להדליק בחנויות וכדומה, והמברך שם ברכתו היא ברכה לבטלה.

לעילוי נשמת
יוסי יוסף חיים בן שושנה
נלב"ע י' כסליו תש"ע
במלאת שנה לסירתו ת.נ.צ.ב.ה.

זמן ההדלקה

- א. זמן הדלקת נרות חנוכה בצאת הכוכבים, שהוא כרבע שעה לאחר שקיעת החמה (בשעה 16:55). ומי שלא הדליק בתחילת הלילה, יכול להדליק עם ברכה עד הבוקר.
- ב. מי שהגיע לביתו בשעה מאוחרת וכל בני הבית נרדמו, אם יכול להעיר אחד או שניים מבני הבית, כדי שישמעו ממנו ברכת "להדליק נר חנוכה" הנה מה טוב, ואם לאו יברך וידליק נר חנוכה גם כשנמצא לבדו.
- ג. קודם יתפלל תפלת ערבית ואחר כך ידליק נרות חנוכה. וצריך שהנרות ידלקו לפחות חצי שעה.

- ד. בערב שבת, מאחר ואסור להדליק בצאת הכוכבים, יקדים להדליק לפחות רבע שעה לפני השקיעה (בשעה 16:20). ויש להזהר בערב שבת להניח נרות יותר גדולות מנרות שאר הימים, שימשיכו לדלוק לפחות חצי שעה אחר צאת הכוכבים בליל שבת (עד שעה 5:25).
- ה. בערב שבת - נכון להתפלל תפלת מנחה קודם הדלקת נרות חנוכה. וצריך להדליק בתחילה נרות חנוכה ולאחר מכן תדליק האישה נרות שבת.
- ו. זמן ההדלקה במוצאי שבת - לאחר צאת השבת. והנהוגים כשיטת רבינו תם. גם במוצאי שבת חנוכה ידליק בזמן צאת השבת כשיטת ר"ת.
- ז. במוצאי שבת: בבית יקדים לעשות הבדלה לפני הדלקת נרות החנוכה, אבל בבית הכנסת מקדימים להדליק נרות חנוכה לפני ההבדלה.

הלכות חנוכה

סדר הברכות וההדלקה

- א. קודם שידליק נרות חנוכה בלילה הראשון מברך שלש ברכות: (1) אשר קדשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר חנוכה. (2) שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. (3) שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ובשאר הלילות מברך את שתי הברכות הראשונות בלבד.
- ב. לאחר שברך והדליק נר אחד, אע"פ שעדיין לא הדליק את שאר הנרות, אומר את הנוסח של "הנרות הללו אנו מדליקים וכו", ואח"כ "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (כמו שמופיע בסידורים).
- ג. בלילה הראשון מדליקים נר אחד, ומאכן ואילך מוסיפים נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון מדליקים שמונה נרות. ואפילו בני הבית מרובים אין מדליקים יותר.
- ד. מניח את נרות החנוכה בצד ימין של החנוכה. וסדר ההדלקה כך: ביום הראשון ידליק את הנר הקיצוני מימין ואח"כ את נר השמש. ומיום השני ואילך ידליק את הנר הנוסף (הנר היותר שמאלי) תחלה, ואח"כ ידליק הנר שהודלק אתמול. נמצא שסדר הדלקה משמאל לימין (כסדר כתיבת אנגלית וצרפתית).
- ה. כל השמנים והפתילות כשרים להדלקת נרות חנוכה. אמנם, מצווה מן המובחר להדליק בשמן זית מפני שבו נעשה הנס. וכן מצווה מן המובחר לעשות הפתילה מצמר גפן.
- ו. "פתיל צף" כשר לכתחלה להדלקת נר חנוכה.

ניסוי מלחמת ששת הימים

"בימים ההם בזמן הזה". התיאור הנאמר בתפילה בקשר למלחמת המכבים "מסרת גיבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים", משקף נאמנה את שאירע במלחמת "ששת הימים", כאשר השם יתברך, ורק הוא לבדו, מסר את שמונת צבאות ערב הרבים (כרבע מליון חיילים) והחזקים (משופעים בנושק רוסי מתקדם) ביד הצבא הישראלי הקטן והחלש לעומתם. משה קינן בסיפרו "עם ישראל חי" מביא עובדות מהשטח המוכיחים זאת.

אליהם, כולם היו מזוינים. לרגע נדהמתי, חשבתי כי הגיע קוצי, ולמה זה העזתי לצאת בודד בעקבות ריאות, ולהסתבך ללא מוצא? ברגע האחרון גמרתי שאמר לה להיכנע בקלות, לחלום עד הכדור האחרון ואחרי כן ליפול. למעשה לא לחמתי ולא נפלתי. מהשמים קשרו את ידיהם, הם הרימו מולי - מול חייל אחד ויחיד - ידיים לכניעה, ועלי היה רק לסיים את המלאכה".

חייל מילואים בצנחנים, ישראל

ישראל, נהג מונית, חויל לשרת במילואים, וצורך ליחידת צנחנים שהוטל עליה לכבוש - אחרי צניחה - את מיצרי טיראן, סיפר עם שובו: "החיילים הישראליים לא צנחו מהנוודים שהובילו אותם לטיראן, הם ירדו מהמטוסים כתיירים מפונקים, בשדה התעופה, כי הגדוד המצרי שמר על המקום ברח משם עוד בטרם הופיעו באופק הצנחנים הישראליים. כשנחתנו, נשלחתי עם עוד חייל, חשמלאי, לפטרל בסביבה, רק התרחקנו כשני קילומטרים מבנייני המחנה ואז צץ נגדנו זחל"ם מצרי, עמוס חיילים, לועי מכוונת ירייה מזדקרים לכל עבר. ולנו נשק קל ומספר כדורים שלא הספיקו לעצור את הזחל"ם אפילו לשנייה. לברוח חזרה למחנה לא יכולנו, ובכך נעמדנו, חיכינו לירייה וכיוונו את הרובים שלנו סתם ככה, תוך ייאוש. אבל המצרים לא ירו, נעמדו אף הם, החלטנו להתקרב לזחל"ם בזהירות, והנה אנו מוצאים שם 18 חיילים מצרים, חמושים, הנשק ביד ויושבים קפואים, אימה נשקפת מפניהם. בפחד אין גבול הביטוי בנו, כאילו התחננו לרחמים. צעקתי: "ידיים למעלה! הרימו ידיים!", בין רגע זרקו המצרים את נשקן, בידיים מורמות הובלנו אותם לשבי. בדרך כשנגרעתי שאלתי את הסמל המצרי שהלך לידי: "תגיד, מדוע לא ירתם בנו?", והלה, למלל בקושי: "איני יודע, הדיים קפאו, נעשו משותקות, כולי הייתי משותק, איני יודע למה...". דבר נוסף התברר לנו שחיילים אלה לא ידעו כי מיצרי טיראן כבר בידנו, הם חזרו מפטרול בסביבה". "מדוע הם לא חיטלו אותנו? אין לי כל תשובה, ואין אפשר להגיד שאלוקים לא עזר לנו?!", מסיים ישראל את סיפורו.

סיפור אישי לסיום

אסיים מעין הפתיחה: באחת משיחותי עם 'לי' הקצין הסינגפורי בקורס מפי"ם, ישבנו בהפסקה בין השיעורים במסדרון שהפריד בין הכיתות, הוגש כיבוד לרוב: עוגות, פירות, וקפה חם. 'לי' מזג לי כוס קפה ופורסת עוגה, הוא מיד אכל מהעוגה ושהה לאיסוף את הקפה החם, ואני אותה את העוגה לאט ביד ימין ומברך בקול: "ברוך אתה ה'... בורא מיני מזונות", אני מצפה שהברכה תגורר בעקבותיה שאלתי או לפחות התעניינות מצידו, אך 'לי' לא התייחס והמשיך לאכול.

שאלתי אותו: "וכי לא מעניין אותך למי אני מברך?". "מברך?", שאל 'לי' בתמיה, "זה לא פעם ראשונה ידדי שאני רואה אותך מדבר עם אוכל ושתייה". עניתי בחיוך: "עם האוכל אני לא מדבר, אני פשוט מתפלל לאלוקים ומודה לו על האוכל". "אלוקים?!", שוב תמה 'לי', "אתם היהודים לא מאמינים באלוקים, המוסלמים מאמינים באלוקים, הנוצרים מאמינים באלוקים, אתם מאמינים בעצמכם!". הסברתי לקצין הסינגפורי שזה לא נכון, ושנחנו מאמינים ומתפללים לאלוקים.

"איך הגעת למסקנה הזו?" שאלתי. הקצין נעמד ואמר לי: "תשמע, חוץ מצבא ישראל ביקרנו בצבא מצרים, בארצות הברית. שם כל הזמן שמעתי את שם אלוהים, את גנרלים מזכירים בכל שיעור, בכל תדריך, בכל הרצאה, את אלוהים. ואילו כעת אני מברך כבר שלושה חודשים בצה"ל, זו הפעם הראשונה שאני שומע בגלוי שיש אלוהים לישראל". "משה", הוא שאל, "ממה אתם מתביישים?!", שתקתי ולא ידעתי מה לענות...

ניצל בס תחת חורבות ביתו מטיל במלחמת המפרץ >>

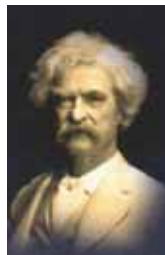
שהיה צריך להגיע אליהם מכיוון ירדן... ואכן, במערב העיר היו טנקים רבים של האויב (ערביי שכם), הם לא הפעילו אותם כנגדנו אך ורק משום שהם סברו שאנחנו מכווניהם, הם עמדו על טעותם מאוחר מאד".

"הערבים הופתעו, פחד היהודים נפל עליהם. בחברון ובשכם, בג'נין ובירוחו, החזיקו הערבים נשק לרוב. לא נשאר אפילו כפר ערבי קטן בלתי מזוין. במהירות החביאו הערבים את נשקם, לא חשבו כבר להפעילו. הרימו ידיים, הניפו דגלים לבנים על כל מבנה, פחד ה' נפל על מאות אלפי ערבים יהודים, אכולי משטמה ושנאה לישראל, שרק אתמול-שלושם נשבעו להלחם בה עד טיפת דמם האחרונה".

סמל ירושלמי, דוד

דוד, סמל ירושלמי, מספר: "אחרי ג'נין התקדמנו לכיבוש הגדה המערבית, והנה מתוך פחד ירו לעברנו. חשבתי כי איזה חייל בודד או תושב מקומי חשק לו להפעיל את נשקו, אמרתי לכוח להמשיך ואני לבדי נכנסתי לפורסד. מה מצאתי שם? כארבעים חיילים וערבים שאלתי סדירים אנשי משמר אזרחי שהצטרפו

מארק טוויין (1856-1904)

"המצריים, הבבלים והפרסים עלו ומילאו את העולם בשאון הדר ויפעה, עד שהועם הזוהר והם שקעו, בלו ועברו מן העולם. היוונים ויהודים הלכו בעקבותיהם, עוררו רעש עצום ונעלמו. עמים אחרים הופיעו, נשאו ברמה את לפידים לזמן מה, אך הוא נשרף באש של עצמו, ועתה הם יושבים בצל או אבדו בכלל. היהודי ראה את כולם, הביס את כולם, והוא היום מה שהיה מאז ומעולם. אינו מראה סימני שקיעה, לא תשישות של זקנה, אין האטה בכישוריו, וערנותו לא קתה. כולם בני תמותה בעולם מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים, אך הוא נשאר. מהו סוד נצחיותו?"

("Concerning the Jews". Harper's Magazine, September 1899. Republished in The Complete Essays of Mark Twain, Doubleday 1963, pg. 249.)

כשהייתי חניך בקורס מפי"ם (מפקדי פלוגות יחידות מובחרות) זכרוננו, שבמקביל לקורס שלנו התנהל קורס נוסף, מקביל אלינו, די דומה בתכנון לקורס שלנו אך של קצינים מצבאות זרים, אשר מנהלים ממשק עבודה עם צה"ל. התיידדתי עם אחד החניכים מצבא סינגפור, קצין בדרגה של מפקד גדוד בשם "לי", בינינו נרקם קשר חם, שוחחנו רבות, התפעלתי מהידע שלו בתולדות המלחמות של כמעט רוב צבאות העולם, הוא זכר באופן מפתיע שמות של גנרלים, תאריכים מדויקים ותאור ניתוחי קרבות על בורים.

באחת השיחות הוא אמר לי: "אתה יודע, המטרה שאנו לומדים מורשת קרב וניתוחי אירוע, על מנת שנוכל להפיק וללמוד לקחים, וליישם בקרבות שלנו במידה ונצטרך. כל ניתוחי הקרבות בצבאות העולם והניצחונות ברי הבנה, ומהווים עבורי מודל לחיקוי, אך עד היום אין לי שום הבנה ומושג איך אתם עם כל כך קטן הצלחתם במלחמות! מה אני יכול ללמוד מכם בדיוק - שסא"ל אביגדור קהלני הצליח לעצור עם 3 טנקים כ-140 טנקים סורים? שבשישה ימים הבסתם את: סוריה, לבנון, ערב הסעודית, לוב, מרוקו, ירדן, מצרים, עיראק? שאתם חיים במדינה קטנה כמעט 6 מיליון יהודים מוקפים מיליארד מאתיים מיליון מוסלמים? שאתם חיים עם יותר משישים התראות לפיגועים ביום?!"

"מה בדיוק אני יכול ללמוד ממלחמת המפרץ" - ממשיך הקצין הסינגפורי - "סאדם חוסיין מתקיף אתכם ב-39 טילי סקאד, הוא פוגע וכעשרת אלפים וחמש מאות דירות נפגעות במלחמה, ובמסמכי צה"ל מופיע שנהרג אדם אחד, מר איתן גרינוולד ז"ל. תגיד לי ברצינות כקצין אל קצין, אלו לקחים ומסקנות ניתן להפיק ממלחמות כאלו?"

נראה ששאלה זו כבר נידונה לפני אלפי שנים. אדרינוס קיסר הגיע לישראל להמשיך את החורבן אחרי חזרתו של טיטוס לרומא, ולמרות שזרע הרס רב בישראל, התפעל הקיסר מעמידתו של עם ישראל. מסופר במדרש (תנחומא, תולדות, ה' כ'): "אדרינוס אמר לרבי יהושע: 'גדולה הכבשה [עם ישראל] העומדת בין שבעים זאבים [שבעים אומות העולם]!'. אמר לו: 'גדול הוא הרועה [ה' יתברך] שמצילה ושומרה ושוברן לפניה'. זו התשובה לשאלת הקצין הסינגפורי, אצלנו הקרב מנוהל על ידי השם יתברך שלא בדרך הטבע..."

האלוף עזר ויצמן

ראש אגף מבצעים, האלוף עזר ויצמן, נשאל ע"י מר לבנון, אב לטייס שנופל לפני כמה שנים: "כיצד אתה מסביר את העובדה שבמשך יותר משלוש שעות רצופות המשיכו טייסינו בהתקפותיהם בשדות התעופה, וטסו ממקום למקום, והמצרים לא הודיעו זה לזה 'מה קרה שם' כדי להתגונן? עזר ויצמן שתק, הרים את הראש הצביע לכפי מעלה ואמר: 'אצבע אלוקים'..."

אלוף משנה אורי בנארי

אלוף משנה אורי בנארי, מפקד חטיבת השריון שכבשה את האיזור הקשה מסביב לירושלים, אמר: "אילו אמר מישהו בבית ספר צבאי, שניתן תוך שעות ספורות להעביר חטיבה שלימה מהשפלה להרים, להיכנס מיד למערכה ולהשיג מיד ניצחונות, היו רואים את האיש כמפיץ חלומות שווא ומדבר שטויות, חטיבתי עשתה זאת".

"בכניסה ל'שכם' עמדו אלפי אנשים, נופפו לנו במטפחות לבנות ומחאו כפיים. אנחנו לתומנו השיבונו להם ברכת שלום וחיוך. נכנסנו העירה, ותמהנו: 'אנו נוסעים והסדר אינו מופרע, ואין בהלה, אנשי המשמר המקומי עמדו כשהרובים בדיהם ומשגיחים על הסדר, וקהל מריע'. פתאום קרה משהו ששינה את כל התמונה בבת אחת, אחד הקצינים רצה להוציא מערבי שעמד על ידינו את רובהו, זה סירב למסור את הרובה והקצין ירה צרור באוויר, באותה שעה נעלם הקהל והרחובות התרוקנו, ומיד החלו צליפות. לא הבנתי מה מתרחש? אך אחרי כן תפסתי מה שהיה - בני 'שכם' סברו כי אנו נמנים עם הכוח העיראקי

סגולות לעם סגולה

סגולות לחג החנוכה

ימים, והרמז בדברי הגמרא (שבת כג, א): "הנחה עושה מצוה" - הנחה בגימטריא חיים. (הארכת ימים בהוספות, אות 20).

1. סגולה להנצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים בזאת השנה, לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות החנוכה, ובלילה האחרון אחר שכבו הפתילות יקח את כל הפתילות של כל השמנה ימים, וישרפם עם שאר השמן שנשאר. (האח נפשונו מערכת ח אות ג).

2. סגולה לרווק או לרווקה שימצאו את זיווגם באותה השנה, שבעת ששורפים את כל הפתילות יחד וכן, יעבור מעליהם הרווק או הרווקה שבע פעמים על הפתילות שבעת שרפתן (כמובן כשהאש נמוכה). (אביעה סגולות עמוד 218).

3. סגולה לאדם שסובל משושה ברגל, שימרח את השמן שנותר מנרות החנוכה על הרגל, ובעזרת השם יבריא. ורמז לדבר מהפיוט "מעוז צור ישועתי" שאומרים: "ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים". פירוש, מהנותר בקנקני השמן של נרות החנוכה - נעשה נס ל"שושנה". (שם). יש להדגיש כי המדובר בשמן שנותר לאחר שכבר דלק חצי שעה, כי מותר השמן בתוך חצי שעה על ההדלקה אסור בהנאה. (ש"ע תרע"ד).

א. סגולה נפלאה לשמירה, לומר אחרי הדלקת נרות חנוכה, (כולל אמירת "הנרות הללו" ו"מזמור שיר חנוכה הבית"), שבע פעמים מזמור צ"א בתהילים "ישוב בסתר עליון". וכל פעם מהשבע פעמים יקדים פסוק: "יְהִי נֶגְעַם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כַּפֹּנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כַּפֹּנְנָה". (בא"ת, שנה ראשונה, פרשת וישב, אות כג).

ב. סגולה נפלאה להתפלל בחנוכה לזכות בזרע של קיימא, בנים זכרים, כי ימי החנוכה מסוגלים לפקידת עקרים ועקרות. ובפרט ביום השמיני של חנוכה הנקרא "זאת חנוכה". (בני יששכר, מאמר חודש כסלו, מערכת ב אות י').

ג. כמו כן יש להרבות בתפילות בימי החנוכה על הפרנסה, כי ימי החנוכה מסוגלים לפרנסה, ויש רמז לכך בפסוק (בראשית מז, יב): "לחם לפי הטף" - טף בגימטריא חנוכה. (אביעה סגולות עמוד 217).

ד. סגולה בכל השנה לתמוך ולסייע בידי לומדי התורה, ובפרט בימי החנוכה, שזה מסוגל לתקן פגמי הנפש. (יסוד ושרש העבודה שער יב פ"א).

ה. מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גיהנם. (סגולות ישראל מערכת ח אות מא), וכן יזכה לאריכות

הצרכים הרוחניים של תושבי המדינה.

שאלה: כדאי שיורידו לכם את הקיצה של "הבטחת הכנסה" כדי שתאלצו לצאת לעבודה.

אברך: בשמי ובשם חברי אני רוצה להכריז בקול גדול: "גם אם תפסיקו את הקיצה, אנו לא נצא לעבוד, התורה זה החיים שלנו, זה החמצן שלנו, ואנחנו לא נלך להתאבד. בכל הדורות האברכים "מסרו נפשם" פשוטו כמשמעו למען לימוד התורה, כאשר הרומאים אסרו לימוד תורה - רבי עקיבא המשיך ללמוד תורה ונכנס על כך לכלא, אז הניסיון של צימצום החגורה מבחינה כלכלית עקב הפסקת התיקצוב זה ממש קטן עלינו".

חוק האברכים

שאלה: תסביר לי בבקשה מה ההצדקה לתת מענק לאברכים שלא תורמים למדינה: אינם משרתים בצבא, ואינם עובדים?

אברך: שים לב! אין שום הסבר טבעי לקיומה של מדינת ישראל, כיצד חיים 6 מיליון יהודים בתוך מעל מיליארד ערבים צמאי דם המעוניינים בחיסולנו?! (ראה עמוד 3). זה אך ורק בזכותם של אותם אברכי משי הממיתים עצמם באוהלה של תורה. כבר אמרו חז"ל: "אני חומה" זו תורה, "ושדי כמגדלות" אלו תלמידי תלמידי תלמידי האברכים הם המצב צריך להיות המדינה, בזכותם המדינה קיימת!!

דבר נוסף, בקום המדינה היו מעט אברכים והמצב הכלכלי במדינה היה ירוד "תקופת הצנע", היום כמות האברכים גדלה להן שיעור ומדינת ישראל הינה בין המעצמות הכלכליות החזקות ביותר בעולם, הא כיצד? הרי לפי הטענה כי האברכים הורסים את כלכלת המדינה היה המצב צריך להיות הפוך?! ההסבר הוא כי "האברכים הם הברכה של המדינה", הם המקור הרוחני לחוסנה הכלכלי של מדינת ישראל. (ראה גמ' ברכות ג, ב).

דבר נוסף, אנו במדינה "יהודית ודמוקרטית" (חוק הנאמנות), למדינה 'יהודית' צרכים יהודיים כגון: רבנים ואנשי דת, דינים, סופרים, מסדרי חופה וקידושין, משיבים לשאלות בהלכה, מלמדי תורה ויהדות לעם. גם החילונים זקוקים לצרכים אלו, אצלי רוב משתתפי השיעורים רוב שואלי השאלות בהלכה הינם חילונים. האברכים לומדים תורה ומכשירים עצמם לתת -על פי רוב בהתנדבות- את

שאלה: רגע, אבל אי אפשר גם ללמוד וגם לעבוד, תלמד חצי יום ותעבוד חצי יום?

אברך: קיצוץ בשעות הלימוד מהווה סיכון לביטחונה וחוסנה הכלכלי של המדינה, וכנ"ל. מלבד זאת, כדי שאברך יוכשר להפצת יהדות ולהשיב על שאלות הציבור נדרש ממנו להשקיע את כל יומו בלימוד התורה, זו המציאות. בוודאי שלא תרצה שיהיו רופאים שלא עברו הכשרה ראויה ושלמה, כדי שלא יסכנו את בריאותך, כך בדיוק עלינו לתת לאברך להכשיר את עצמו באופן מושלם, כדי שלא יכשילך בהלכה.

שאלה: יש דבר אחד שמסקרן אותי לדעת, אין אברכי הכולל חיים מקצבה עזומה (כאלפיים ש"ח) שהם מקבלים בכלל, בשבילי זה חידה שתומה.

אברך: הפלא היותר גדול הוא שהם יותר עשירים מאדם עובד. בסוף החודש - האברך נותר עם סכום קטן לחיסכון, ואילו העובד גומר את החודש במינוס, הא כיצד? סוד הדבר - למשפחות האברכים ישנו עולם רוחני עשיר, ולכן הם מסתפקים במינימום הנצרך לקיום האדם, והם אינם צריכים להוצאות מיותרות למלאות את עולמם: הוצאות רכב יקרות, בתי מלון וטיסות לחו"ל, מסעדות, וכו'. "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב", לא נאמר שיש להם כל טוב, אלא הם אינם חסרים כל טוב....

זאת מלבד התמיכה של אנשים יקרים ומקורי רבנו, ומלבד זאת שיש להם "ברכה" בכסף, ללא צורך להוצאות על בריאות ועל תיקוני מכשירים בבית.

לרפואת הילדה תהילה בת אסתר הצלחה ותיפקוד בריא ומושלם

"פדיון נפש" על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל

על ידי רב מקובל, מחכמי ישיבת המקובלים "נהר שלום" מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים:

לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

סגולת הפדיון להחזיר לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנסתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה תיכף ומיד.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד האר"י זצ"ל על השיבות הפדיון:

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [=פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדולו מעשיך ה'".

סכום הפדיון עבור כל שם 160 ש"ח גימטריא "צלם" להחזרת צלם הנשמה כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486661

נקודת אור בתקשורת החילונית

אבישי בן-חיים, כתב לענייני חרדים בערוץ 10, בראיון לרדיו קול-חי, בעקבות "חוק האברכים":

יפתח קליין, שחקן פופולארי וחתנו של הזמר הנערץ שלמה ארצי, בראיון למגזין "רייטינג":

"אני לא כועס על זה שחרדים לא הולכים לצבא, אני באמת מאמין שהם שומרים עלינו ורוחנית".

"לא יזיק לנו לאמץ כמה מהערכים שלהם".

"גדלתי כחילוני גמור ואני לא יודע כלום - לא תפילות, לא חגים, לא מועדים - זה מבין. יש בי איזה כעס על ההורים שלי שלא נתנו לי את ההשכלה הזאת. בסופו של דבר אני חושב שאנחנו החילונים מפסידים. אצלנו חג זה כלום - יושבים לאכול ארוחת ערב ובה זה מסתכם. יש לי חברה שחזרה בתשובה והיא כל הזמן מדברת על ההתעלות הרוחנית ועל הקדושה של הימים האלה, ואני יושב בבית ואומר 'עוד ארוחת ערב?!'. בסוף ההצהר 'ימי שלישי עם מורי' יש לי מונולוג שאומר שבעולם שאני חי בו אין הבדל בין אמצע השבוע לסוף השבוע, כל הימים דומים, אין סוף, אין התחלה. שום דבר לא קדוש יותר, שום דבר לא מיוחד. זה נכון לגבינו, החילונים".

"הילדים שלי כל הזמן בחרדה שאני אחזיר אותם בתשובה. לקראת סרט שעליו אני עובד נפגשתי עם הבמאית ועם המשפחה הדתית שלה, והתרשמתי מאוד מכמה הילדים שלה מחונכים. חזרתי הביתה והודעתי שמעכשיו אני שולח את הילדים שלי ללמוד בבית ספר דתי".